

ПЕЙО ЯВОРОВ
ДУШАТА МИ Е ПУСТА...

chitanka.info

*Душата ми е пуста: буря кратка
помете всичко там. Напразно вече
следа бих дирил от мечтата сладка
по тебе, образ потъмнял! Далече,
цял век далече са от мен
миражите на вчерашния ден.*

*Все пак аз помня: ти дойде желана,
дойде с душа лист още неизписан,
лист бяла книга. В своя вехта рана
перо намокрих: в спомени улисан,
посегнах аз и писах без покой,
от болка се превивах —
и писах с кръв и гной.*

*Че ти не бе живяла — а живота
бе мене пък задавил. И той свари
с проклети писмена на богоскота
душата ти чрез мене да нашари.
Перо послушно — копие на цар...
Раних аз твоя дух и своя чар.*

*В очакване, боязън непонятна
владееше предчувствията мои;
изгубих те — пустиня необятна...
Чух змийски съсък в спомените свои.*

*Перо послушно, копие на цар! —
Раних аз твоя дух, убих и своя чар.*

Издание:

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.